

332

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 13 marca 2001 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie ustanowienia łódzkiej specjalnej strefy ekonomicznej.

Na podstawie art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 20 października 1994 r. o specjalnych strefach ekonomicznych (Dz. U. Nr 123, poz. 600, z 1996 r. Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 121, poz. 770, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i z 2000 r. Nr 117, poz. 1228) w związku z art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 16 listopada 2000 r. o zmianie ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 117, poz. 1228) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 15 kwietnia 1997 r. w sprawie ustanowienia łódzkiej specjalnej strefy ekonomicznej (Dz. U. Nr 46, poz. 289 i Nr 135, poz. 913 oraz z 2000 r. Nr 66, poz. 789) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 2—7 otrzymują brzmienie:

„§ 2. Zezwolenie nie jest wydawane na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie:

- 1) wytwarzania materiałów wybuchowych, wyrobów tytoniowych, wyrobu, rozlewu i przetwarzania spirytusu oraz napojów alkoholowych, a także przetwarzania paliw silnikowych,
- 2) prowadzenia ośrodków gier, o których mowa w ustawie z dnia 29 lipca 1992 r. o grach losowych, zakładach wzajemnych i grach na automatach (Dz. U. z 1998 r. Nr 102, poz. 650, Nr 145, poz. 946, Nr 155, poz. 1014 i Nr 160, poz. 1061 oraz z 2000 r. Nr 9, poz. 117, Nr 70, poz. 816 i Nr 116, poz. 1216),
- 3) usług instalowania, napraw, konserwacji i remontu maszyn i urządzeń wykorzystywanych do prowadzenia działalności gospodarczej na terenie strefy oraz przedmiotów osobistego użytku,
- 4) robót budowlanych określonych w sekcji F Polskiej Klasyfikacji Wyrobów i Usług, zwanej dalej «PKWiU»,
- 5) usług w zakresie handlu hurtowego i detalicznego, naprawy pojazdów silnikowych oraz artykułów użytku osobistego i domowego, usług hoteli i restauracji, określonych w sekcjach G i H PKWiU,
- 6) usług pośrednictwa finansowego oraz usług związanych z nieruchomościami, wynajmem, nauką i prowadzeniem działalności gospodarczej, określonych w sekcjach J i K PKWiU, z wyjątkiem działu 72, działu 73 grupy 73.1 oraz działu 74 grupy 74.3,

7) usług w zakresie administracji publicznej, obrony narodowej, obowiązkowych ubezpieczeń społecznych, edukacji, ochrony zdrowia i opieki społecznej, usług komunalnych, pozostałych społecznych i indywidualnych usług świadczonych w gospodarstwach domowych, usług świadczonych przez organizacje i zespoły eksterytorialne, określonych w sekcjach L—Q PKWiU,

8) działalności gospodarczej, na której prowadzenie jest wymagane posiadanie koncesji, zgodnie z art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. — Prawo energetyczne (Dz. U. Nr 54, poz. 348 i Nr 158, poz. 1042, z 1998 r. Nr 94, poz. 594, Nr 106, poz. 668 i Nr 162, poz. 1126, z 1999 r. Nr 88, poz. 980, Nr 91, poz. 1042 i Nr 110, poz. 1255 oraz z 2000 r. Nr 43, poz. 489, Nr 48, poz. 555 i Nr 103, poz. 1099).

§ 3. 1. W przypadku korzystania przez przedsiębiorcę z regionalnej pomocy inwestycyjnej, do określenia wielkości tej pomocy przyjmuje się maksymalną intensywność pomocy regionalnej obowiązującą na danym obszarze, z uwzględnieniem standardowej struktury kosztów określonych w rozporządzeniu Rady Ministrów wydanym na podstawie art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców (Dz. U. Nr 60, poz. 704).

2. Wielkość dochodu podlegającego zwolnieniu od podatku oblicza się jako iloraz wielkości pomocy, o której mowa w ust. 1, i stawki podatku dochodowego obowiązującej w dniu wydania zezwolenia.

3. W odniesieniu do przedsiębiorców opodatkowanych na podstawie przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych do wyliczenia wielkości zwolnienia, o którym mowa w ust. 2, przyjmuje się najwyższą stawkę skali podatkowej, o której mowa w ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2000 r. Nr 14, poz. 176, Nr 22, poz. 270, Nr 60, poz. 703, Nr 70, poz. 816, Nr 104, poz. 1104, Nr 117, poz. 1228 i Nr 122, poz. 1324 oraz z 2001 r. Nr 4, poz. 27 i Nr 8, poz. 64), zwanej dalej «ustawą o podatku dochodowym od osób fizycznych».

4. Zwolnienie przysługuje począwszy od miesiąca, w którym przedsiębiorca poniósł wy-

datki inwestycyjne, aż do wyczerpania regionalnej pomocy inwestycyjnej, pod warunkiem że nie przeniesie w jakiejkolwiek formie własności składników majątku, z którymi były związane wydatki inwestycyjne — przez okres 5 lat od dnia ich wprowadzenia do ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym.

§ 4. 1. W przypadku korzystania przez przedsiębiorcę z regionalnej pomocy na zatrudnienie, związanej z nowymi inwestycjami, do określenia wielkości tej pomocy przyjmuje się maksymalną intensywność pomocy regionalnej obowiązującą na danym obszarze, z uwzględnieniem kosztów pracy określonych w rozporządzeniu Rady Ministrów wydanym na podstawie art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców.

2. Wielkość dochodu podlegającego zwolnieniu od podatku oblicza się jako iloraz wielkości pomocy, o której mowa w ust. 1, i stawki podatku dochodowego obowiązującej w dniu wydania zezwolenia.

3. W odniesieniu do przedsiębiorców opodatkowanych na podstawie przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych do wyliczenia wielkości zwolnienia, o którym mowa w ust. 2, przyjmuje się najwyższą stawkę skali podatkowej, o której mowa w ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych.

4. Zwolnienie przysługuje począwszy od miesiąca, w którym przedsiębiorca poniósł koszty pracy, aż do wyczerpania regionalnej pomocy na zatrudnienie, pod warunkiem utrzymania nowo utworzonych miejsc pracy przez okres 5 lat.

§ 5. 1. Wielkość zwolnionego dochodu określa się wyłącznie w odniesieniu do działalności prowadzonej na terenie strefy. W przypadku prowadzenia przez przedsiębiorcę działalności również poza obszarem strefy, wielkość zwolnienia określa się w oparciu o dane jednostki organizacyjnej tego przedsiębiorcy prowadzącej działalność wyłącznie na terenie strefy, pod warunkiem wyodrębnienia jej pod względem organizacyjnym.

2. Przy ustalaniu wielkości zwolnienia od podatku, przysługującego przedsiębiorcy prowadzącemu działalność w strefie za pośrednictwem jednostki organizacyjnej, o której mowa w ust. 1, przepisy art. 25 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych albo art. 11 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób

prawnych (Dz. U. z 2000 r. Nr 54, poz. 654, Nr 60, poz. 700 i 703, Nr 86, poz. 958, Nr 103, poz. 1100, Nr 117, poz. 1228 i Nr 122, poz. 1315 i 1324) stosuje się odpowiednio.

§ 6. 1. Za wydatki inwestycyjne uznaje się wydatki faktycznie poniesione po dniu uzyskania zezwolenia, niezwrócone przedsiębiorcy w jakiejkolwiek formie, pomniejszone o należony podatek od towarów i usług oraz o podatek akcyzowy — jeżeli podatki te podlegają odliczeniu od należnego podatku od towarów i usług, na:

1) zakup albo wytworzenie we własnym zakresie środków trwałych lub spłatę ich wartości określoną w umowie o podobnym charakterze do umów najmu lub dzierżawy, pod warunkiem zaliczenia ich — zgodnie z odrębnymi przepisami — do składników majątku podatnika,

2) rozbudowę lub modernizację istniejących środków trwałych,

3) zakup wartości niematerialnych i prawnych, w zakresie, w jakim podlegają one odpisom amortyzacyjnym zaliczanym do kosztów uzyskania przychodów w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym, z zastrzeżeniem pkt 4,

4) zakup prawa wieczystego użytkowania gruntów

— zaliczone do wartości początkowej tych środków trwałych lub wartości niematerialnych i prawnych, zgodnie z przepisami o podatku dochodowym.

2. Minimalna wysokość nakładów inwestycyjnych wynosi 100 tys. EURO.

§ 7. Zwalnia się od podatku dochodowego od osób prawnych dochody zarządzającego strefą w części wydatkowanej w roku podatkowym lub roku po nim następującym na cele rozwoju strefy, w tym na nabycie przez zarządzającego nieruchomości lub innych rzeczy służących do prowadzenia działalności gospodarczej na terenie strefy oraz modernizację i rozbudowę infrastruktury gospodarczej i technicznej na terenie strefy.”;

2) skreśla się § 8—14.

§ 2. Przepisy niniejszego rozporządzenia mają zastosowanie do czynności i zdarzeń zaistniałych od dnia 1 stycznia 2001 r.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.